

Rok 1910.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CI. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1910.

Treść: (M 239—241.) 239. Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 31. marca 1911. — 240. Ustawa, co do użycia części nadwyżek obrotowych zbiorowych kas sierocych. — 241. Ustawa, dotycząca ponownego przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 30. sierpnia 1891 o wykonywaniu sądownictwa konsularnego.

239.

Ustawa z dnia 22. grudnia 1910,
dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 31. marca 1911.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd do dalszego pobierania podatków bezpośrednich i opłat pośrednich w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 31. marca 1911 według istniejących przepisów.

§ 2.

Wydatki w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 31. marca 1911 należy pokrywać w miarę potrzeby na rachunek kredytów, które mają być wyznaczone ustawą na rok 1911.

§ 3.

Upoważnienie do pokrywania wydatków w granicach preliminarza państwowego obejmuje także zapotrzebowanie ryczałtowe na utrzymanie żeglugi parowej na Dunaju i zapotrzebowanie kwartalne dla służby żeglugi dalmatyńskiej, a to nie przesadzając ustawowego załatwienia w czasie właściwym.

§ 4.

Upoważnia się rząd do uzyskania w drodze operacji kredytowej:

na nadzwyczajne wydatki na roboty budowlane i środki przewozowe kolei państwowych
109.200.000 K.

§ 5.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w ciągu roku 1911 nieruchomości państwowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi kwoty 50.000 K, aż do sumy ogólnej 600.000 K, i to bez poprzedniego osobnego zezwolenia Rady państwa, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia sprzedaży. Również upoważnia się Ministra skarbu pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by w ciągu roku 1911 zezwolił na obciążenie nieruchomości państwowych służebnościami, o ile zmniejszenie wartości nieruchomości, która ma być obciążona, lub wartość prawa, które ma być nadane, nie przenosi w każdym poszczególnym przypadku sumy 50.000 K. Wartość ogólna służebności, które w roku 1911 mają być w taki sposób nadane, nie może przenosić sumy 400.000 K. Upoważnia się nadto Ministra skarbu pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by zezwolił spółkom, którym służy użytkowanie państwowych kolei żelaznych, w ciągu roku 1911 na sprzedaż zbędnych gruntów kolei państwowej z zastrzeżeniem odpowiedniego wynagrodzenia skarbu państwa za zrzeczenie się prawa własności; pozwolenie to

może być udzielone i w tych wypadkach, w których wartość szacunkowa poszczególnego przedmiotu sprzedaży przenosi sumę 50.000 K.

§ 6.

Kredyty, wymienione poniżej, mogą być użyte jeszcze do dnia 31. marca 1911; o ile kredytów tych nie użyto do końca roku 1910, należy postąpić z nimi tak, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu na rok 1911.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Kredyt w kwocie 220.000 K. wyznaczony ustawą z dnia 29. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 118, na rok 1908 pod tytułem 5, § 1, pozycya 4. na budowę celem pomieszczenia komisaryatu policyjnego Brigittenau (3. rata), a przydłużony ustawą z dnia 29. czerwca 1910, Dz. u. p. Nr. 122 (punkt D), do końca grudnia 1910.

B. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

Kwoty, wyznaczone ustawą z dnia 29. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 118, na rok 1908, na budowy i kupno realności celem pomieszczenia zakładów, łącznie z kosztami zarządu budowlanego, wewnętrznego urzędnictwa i przeprowadzenia, a przedłużone ustawą z dnia 29. czerwca 1910, Dz. u. p. Nr. 122 (punkt D), do końca grudnia 1910, a mianowicie:

1. tytuł 13., § 2. (Uniwersytet w Gracu) 100.000 K.
2. tytuł 13., § 4. (niemiecki Uniwersytet w Pradze) 100.000 K.
3. tytuł 13., § 20. (akademia ziemiaństwa w Wiedniu) 100.000 K.
4. tytuł 14., § 1. (gymnazya, Galicya i Kraków) 210.000 K.

C. W etacie Ministerstwa handlu.

Kredyty, wyznaczone ustawą z dnia 29. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 118, na rok 1908 pod tytułem 3, § 6, nowe budowle, a przedłużone ustawą z dnia 29. czerwca 1910, Dz. u. p. Nr. 122 (punkt D), do końca grudnia 1910, a mianowicie:

1. Mościenice. Urządzenie wybrzeża operacyjnego 15.500 K.
2. Bitbinj. Urządzenie grobli do lądowania 5.000 K.

3. Comisa. Wybudowanie przystani 25.000 K.
4. Stagno grande. Urządzenie wybrzeża operacyjnego 7.000 K.
5. Szybenik. Urządzenie wybrzeża łączącego 120.000 K.
6. Kupari di Breno. Ulepszenie grobli operacyjnej 10.000 K.
7. Podgora. Budowa ochronnego urządzenia portowego 10.000 K.
8. Kozarica. Budowa urządzeń portowych 10.000 K.
9. Gravosa (Gruz). Wybudowanie wybrzeża operacyjnego przed dworcem kolejowym 170.000 K.

D. Kredyty, co do których przyznano w ustawie z dnia 29. czerwca 1909, Dz. u. p. Nr. 96, czas użycia do końca grudnia 1910.

Nadto mogą być użyte do dnia 31. marca 1911 następujące kredyty, dozwolone ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, a przedłużone ustawą z dnia 29. czerwca 1910, Dz. u. p. Nr. 122, do końca grudnia 1910, w szczególności:

kredyt w kwocie 540.000 K. dozwolony na rok 1902 pod pozycyą 10.;

kredyty w kwotach 2.000.000 K, 3.000.000 K i 2.000.000 K, dozwolone na rok 1903, 1904 i 1905 pod pozycyą 7.;

kredyt w kwocie 2.800.000 K. dozwolony na rok 1905 pod pozycyą 11.

Również można użyć do dnia 31. marca 1911 kredytu w kwocie 658.000 K, dozwolonego ustawą z dnia 24. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 129, na rok 1906, pod pozycyą 5., a przedłużonego ustawą z dnia 29. czerwca 1910, Dz. u. p. Nr. 122, do końca grudnia 1910, tudzież kredytu w kwocie 2.529.000 K, dozwolonego tą samą ustawą na rok 1908, pod pozycyą 2.

Kwoty, dozwolone ustawą z dnia 29. czerwca 1909, Dz. u. p. Nr. 96, na rok 1909, a ustawą z dnia 29. czerwca 1910, Dz. u. p. Nr. 122, na rok 1910 w rozdziale 9., 20., 22. i 27. na raty i należności poboczne, nowe budowle, kupno realności itd., tudzież na utrzymanie budynków, a które nie zużyto do końca roku 1910, można z pominięciem pierwotnego przeznaczenia przenieść na rok 1911, na rozdział 30., względnie 29. i zachować tam.

Zezwala się, by w roku 1911 dokonywano zamiany niezużytych jeszcze kwot pomiędzy przyznany mi zarządowi kolei państwowych kredytami, liczby pozycyi 12. do 20. programu budowlanego i inwestycyjnego, zatwierdzonego ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63.

§ 7.

Kwoty, uzyskane w drodze operacji kredytowych, należy na razie wstawić w rachunki poza etatem, a tylko część kwot powyższych, odpowiadającą rzeczywistemu wydatkowi, wstawiać etatowo jako przychód przy ogólnym zarządzie kasowym.

§ 8.

Moc obowiązującą artykułu III. ustawy z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86, dotyczącej podwyższenia podatku od wódki i przekazania pewnej części tego podatku na rzecz funduszów krajowych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przedłuża się do końca roku 1911.

§ 9.

Stosunek prawny, istniejący obecnie co do układu monetarnego i walutowego z krajami świętej Korony węgierskiej, co do przywileju i statutów Banku austriacko-węgierskiego, następnie co do długu państwowego w Banku austriacko-węgierskim w pierwotnej wysokości ośmdziesięciu milionów guldenów, tudzież co do depozytów w złocie, złożonych w Banku austriacko-węgierskim przez obydwie rządy i co do wydawania banknotów po 10 K przez Bank austriacko-węgierski, winien być utrzymany aż do innego zarządzenia ustawowego, najpóźniej jednak do dnia 15. lutego 1911, a to pod warunkiem, że co do tych spraw wejdą w życie zasadniczo zgodne postanowienia także w krajach świętej Korony węgierskiej.

§ 10.

Wykonanie ustawy tej, która nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. grudnia 1910.

Franciszek Józef wkr.

Bienerth wkr.

Biliński wkr.

240.

Ustawa z dnia 24. grudnia 1910, co do użycia części nadwyżek obrotowych zbiorowych kas sierocych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Moc obowiązującą ustawy z dnia 3. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 62, dotyczącej użycia części nadwyżek obrotowych zbiorowych kas sierocych, przedłuża się do dnia 31. grudnia 1911.

§ 2.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wykonanie jej poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty i skarbu.

Wallsee, dnia 24. grudnia 1910.

Franciszek Józef wkr.

Bienerth wkr.

Biliński wkr.

Haerdtl wkr.

Stürgkh wkr.

Hochenburger wkr.

241.

Ustawa z dnia 24. grudnia 1910, dotycząca ponownego przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, o wykonywaniu sądownictwa konsularnego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Moc obowiązującą §§ 1 do 18, 22 i 23 ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, którymi wydano postanowienia o wykonywaniu sądownictwa konsularnego, przedłuża się do dnia 31. grudnia 1911.

Co do ograniczenia sądownictwa konsularnego w Egipcie i zniesienia sądownictwa konsularnego w Tunisie (§ 19. ustawy o wykonywaniu sądownictwa konsularnego) pozostają w mocy istniejące zarządzenia.

§ 2.

Na czas mocy obowiązującej ustawy o wykonywaniu sądownictwa konsularnego pozostaje także ustawa z dnia 22. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 40, dotycząca uregulowania sprawy opłat konsularnych, nadal w mocy (§ 9. tej ostatniej ustawy).

§ 3.

Postanowienia, oznaczone w ustępie 1., § 1. ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, można przed dniem 31. grudnia 1911 tylko wówczas znieść albo o tyle zmienić, kiedy i o ile ustawa dotycząca tego samego przedmiotu, obowiązująca

w drugim obszarze państwowym Monarchii, zostanie również zniesiona albo zmieniona w taki sam sposób.

§ 4.

Ustawa niniejsza, której wykonaniem zajmie się Mój Minister sprawiedliwości, wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1911.

Wallsee, dnia 24. grudnia 1910.

Franciszek Józef wkr.

Bienert wkr.

Hochenburger wkr.